

2026/07/26 – Η' Ματθαίου

«δώτε αυτοίς υμείς φαγείν»

Έρημος ήταν ο τόπος.

Οι άνθρωποι πολλοί.

Οι τροφές λίγες.

Τι κάνουμε τώρα; Ήταν η ερώτηση που αντιμετώπισαν οι μαθητές το απόγευμα εκείνο.

Προσέφυγαν στον Χριστό. Εκείνος τους είπε.

Δώστε τους εσείς να φάνε.

Η υπακοή τους ευοδώθηκε.

Ο Χριστός ευλόγησε τα φαγητά.

Έφαγαν όλοι λοιπόν. Και χόρτασαν.

Η αγάπη του Χριστού, για μια ακόμη φορά, είχε θαυματουργήσει. Μια από καρδιάς αγάπη. Χωρίς όποιες διακρίσεις. Η αγάπη που βλέπεις. Όχι που ακούς.

Αν ρωτήσουμε κάποιους: «υπάρχει αγάπη σήμερα;» Θα μας απαντήσουν ίσως καταφατικά. Θα θυμηθούν και κάποιες διαφημίσεις της τηλεόρασης. Με όμορφα περιτυλίγματα.

Η αγάπη όμως δεν κυκλοφορεί σε συσκευασία δώρου.

Δεν χαμογελά πλαστικά.

Σταυρώνεται.

Προσφέρεται αφειδώλευτα.

Μοιράζεται στους ανθρώπους. Και μάλιστα δωρεάν. Είναι αυτή που σκορπίζεται τριγύρω. Όπου υπάρχει πρόβλημα.

Για τον άνθρωπο που αγαπά, δεν υπάρχει ανώτερης ή κατώτερης τάξης άνθρωπος. Όλοι είναι ίσοι.

Ούτε αναζητείται ειδικό χρώμα. Προέλευση. Οικογένεια. Ή ότι άλλο.

Η αγάπη κινείται πάντα χωρίς επισημότητες. Με ταπείνωση. Χωρίς ο δότης να συμπεριφέρεται σαν διευθυντής οποιασδήποτε πολυεθνικής εταιρείας.

Η αγάπη (συντροφιά πάντα με την ταπείνωση) αποτείνεται σε όλους. Δεν φροντίζει μόνο για τους συμμάχους, αδιαφορώντας για τους υπόλοιπους.

Η αγάπη γίνεται μοχλός κίνησης. Αναγέννησης. Είναι γεγονός πως υπάρχουν άνθρωποι, αλλά και οργανισμοί, που, με το πέρασμα του χρόνου, έχασαν τον στόχο τους. Μετέτρεψαν το μέσον σε τρόπο ζωής. Πίστεψαν πως το παν για τον άνθρωπο είναι να έχει περιουσίες. Γεννήματα. Αγαθά. Και επαναπαύονται. Θυμίζουν εικόνες ψεύτικες. Χωρίς όποιο περιεχόμενο. Στόχο ζωής. Νόημα. Γεύση. Κι αν απολαμβάνουν (έτσι μπορεί να λένε) τα αποκτήματά τους, παραμένουν όμως όλοι κενοί. Χωρίς όποιο περιεχόμενο. Φοβούνται και τον παραμικρό άνεμο αν φυσήξει. Γιατί θα τους πάει μακριά. Σε τόπους άγνωστους. Μακριά από τις περιουσίες τους.

Κι αν δεν υπάρχουν τράπεζες κοντά; Νοσοκομεία; Φαρμακεία; Άλλες χαλαρότητες; Χωρίς αυτά, ποιος θα τους υποβαστάζει στις δυσκολίες τους; Ποιος θα τους στηρίζει;

Όποιος αγαπά σωστά, είναι άνθρωπος ελεύθερος. Υφίσταται συνεχώς μια αναγεννητική ώθηση. Μια σωστή προσγείωση. Μια σωστή και διαρκή εκτίμηση του εδάφους γύρω. Της αγάπης οι άνθρωποι, έχουν ένα δικό τους τρόπο επικοινωνίας. Δεν χρειάζονται πολλά. Και με νεύματα ακόμη, επικοινωνούν. Και τα μηνύματα στέλνονται. Κι οι άνθρωποι δραστηριοποιούνται. Μεταδίδουν και αποπνέουν αγάπη. Συνειδητοποιούμε έτσι το θαύμα που γίνεται στην Αλβανία. Στην Ανατολή. Στην Αφρική.

Συνειδητοποιούν πλήρως τη μεγάλη αλήθεια: «Δεν επιτρέπεται ο άνθρωπος να ευτυχεί μόνος του». Υπάρχει ο διπλανός. Να μην το ξεχνούμε.

+ ο π. Γ.